

1894-02-24

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 2 3

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10761>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

νον, εἶται εὐπρόσδεκτος εἰς τὸ συμβούλιον. Δύο σπουδαῖοι νόμοι, ὁ περὶ πυρροδίων νόμος τοῦ 1889 καὶ ὁ περὶ τοῦ καθολικῶς βλάπτειν τὰς ἰδιοκτησίας νόμος τοῦ 1891 λήγουσιν ἐφέτος.

Νομοσχέδια δὲ πρὸς διευθέτησιν τῶν αὐτῶν ζητημάτων ἐν μορῇ κατὰ τι διαφόρῳ τελεῖσθαι ἐνώπιον ἡμῶν. Ὁ ἐν εἰσι 1888 ψηφισθεὶς νόμος περὶ διακανονισμοῦ τῆς μαχαιροφονίας εὐρέθῃ εἰ τιαι λεπτομερειαὶ οὐχὶ ἀπορῶν. Νομοσχέδιον δὲ τροποποιεῖν αὐτὸν τελεῖσθαι ἐνώπιον ἡμῶν. Μεταξὺ τῶν ἄλλων μέτρων, ἅτινα θὰ προσκληθῆτε νὰ λάβητε ὑπὸ σκέψιν, τὰ σπουδαιότερα εἰσὶ τὰ ἀκόλουθα. Δημοσχέδιον περὶ συναρμολογίας καὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων τῶν ἀσφύτων τὴν διαχείρισιν τῶν περιουσιῶν ἀποθιούτων ἐθωμανῶν ἠπικίων. Νομοσχέδιον περὶ διακανονισμοῦ τῆς ἐν ποινικῆς ὑποθέσει παραδοχῆς μαρτυριῶν τινῶν. Νομοσχέδιον περὶ τῆς διευκολύνσεως τῆς ἀνακτητικῆς τῶν διὰ κατωγῆς μεμισθωμένων κτημάτων μετὰ προσηκουσάντων περὶ τῶν τῆς μισθώσεως καὶ μετῶν, ὅπερ ὡς πληροῦσθαι εἶνε μετὰ τῆς σπουδαιότητος διὰ ταγεωργικὰ συμφέροντα καὶ δι' οὗ ἀπαγορεύεται ἡ ἐξαγωγή κέρπου. Ἡ διακινητικὴ ἐπιθυμία μου, ἦν εἰμὶ βέβαιος συμμερίζεσθε καὶ ὑμεῖς ὅλοι, εἶνε νὰ καταστή ἡ ἐπὶ θύρας σύνοδος παραγωγή τούτων νομοθετικῶν ἀποτελεσμάτων, ὅτι ἀποθῶσι διαρκεῶς ὠφελείας πᾶσι εἰς τὴν εὐστω καὶ εὐημερίαν τῆς γῆσου.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΗΛΙΚΙΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΔΗ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ.

ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ ΥΠΟ Γ. ΛΟΥΚΑ.

Πάντες τῶν τέκνων ἡμῶν κηδόμεθα καὶ πάντες σχεδὸν ὑπὲρ αὐτῶν ἐνεργούμεν καὶ πράττομεν. Ὅτι δὲ κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, τὴν ὑγρὴν οὕτως εἶπειν ταύτην κατῴσιον τοῦ ἀνθρώπου, δύναται ὁ καὶ νὰ διαπλασθῆ ἐπὶ τὸ βέλτιον ὅσον τὸ ἐρικτὸν ἀναλόγως τοῦ τε διακρίπτουτος καὶ διαπλαττωμένου οὐδὲς νομιζόμεν ἀντιθέμε. Πρὸς τοῦτο ἐπιτροπείτω ἡμῖν νὰ προτάξωμεν τινα σχετικὰ τούτοις περὶ τοῦ ἀριστοτελεῖσθαι τοῦ ἡλικίου, τοῦ περιεχομένου καὶ διακρίνουτος πάντα ἀνθρώπων.

τῆς ψυχῆς.

Εἰ καὶ τὸ θῆμα τοῦτο λίαν δυσανάλογον πρὸς ἡμᾶς, ὅμως λίαν ἀρμόδιον καὶ ἀναγκαῖόν τ' ἔστιν ἐπιτελεῖσθαι εἰπεὶν νῦν προκαταρκτικὰ ἐν τῷ προεπιρημένῳ περὶ παιδῶν ζητηματιῶν ὅσον τὸ ἐρικτὸν, ἀφοῦ καὶ ἐν ταῖς ἰδίαις ἡμῶν πράξεσι καὶ ἐνεργείαις ἡ ψυχὴ αὐτῆ, ἐργεῖται καὶ διευθύνει μὴ φαινομένη. Ἦν τὰς βιολογικὰς δηλ. πράξεις ἀσπασθῆναι αὐτῆ. Ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς ἡθικαῖς ἀνεκτικαῖς ἰσορροπιαῖς τῶν νεύρων. Ἦν τῶν τῶν διευθύνει τὸ μηχανήματα τῶν προσηκουσάντων, τίς εἶναι τῶν

τοῦ πηδαλίου τῶν ἐν αὐτοῖς κινουμένων, καὶ τίς τέλος ὀδηγεῖ τὸ ἀνθρώπον πρὸς τὸν ζητούμενον σκοπόν; Ἐν θαλάσῃ τίς ὑπερῆκε τὰ μαινόμενα στοιχεῖα, τίς ἀποσοβεῖ τοὺς κινδύνους; Δύναται τις ν' ἀμειβάλλῃ ἐτι οὐδεὶς ἄλλος εἶνε πρᾶ ἡ ψυχὴ;

Ἐν πᾶσι λοιπὸν τούτοις διαφανομένῃς τῆς ψυχῆς ἐν ταῖς ἐργασίαις ἐν ταῖς σκέψεσιν ἐν ταῖς βιολογικαῖς μερίμασι κατὰ π. καὶ ἐν αὐτοῖς ἐτι τοῖς ὀνειροῖς, ἐν γενεῖ δ' ἐν πάσῃ τῇ ζωῇ ἐν πάσῃ τῇ ὑπάρξει ἡμῶν, οὐ μόνον ἀπὸ σκοποῦ δὲν θεωροῦμεν τὴν περὶ ταύτης διατριβήν, ἀλλ' ὀφλότατον καὶ ἀναγκαῖόν τ' ἐστὶν τῷ ἀνθρώπῳ θὰ ἦτο ἐὰν ἐπραττε τοῦτο ἡ ἐπεδίδοτο τῇ θείᾳ ταύτῃ καὶ λυσιστελεῖ ἀσχυρία, θεωρῶν τὴν θαύμασιωτάτην λειτουργίαν τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ. Ἀλλῶς τε καὶ ὁ Θεὸς ἀμέσως μετὰ τὴν πᾶσιν παρουσιάζει ἡμῖν τὸ ζήτημα τῆς ψυχῆς. «Καὶ γὰρ ἡμῶν ἐκ τῆς γῆς ἐπλασε τὸν ἄνθρωπον κατὰ εἰκόνα ἑαυτοῦ καὶ ὁμοίωσιν καὶ ἐνεργήσεν αὐτῷ πνοὴν ζωῆς.» Γερ. Ἡ εἰκόνα αὐτῆ ἐστὶν αὐτῆ ἡ ψυχὴ, ἦν ἐπέθηκεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ὀδηγὸν καὶ ἰθὺντορα αὐτοῦ. Ἀφοῦ λοιπὸν ἀπ' ἀρχῆς τῆς δημιουργίας, ἀπ' ἀρχῆς τῆς κοσμογονίας ἡ ψυχὴ παρίσταται τὸ κυριώτατον καὶ εὐγενέστατον μέλημα καὶ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡμεῖς οὐκ ἔλαβον ἀσχοποι αἱ πράξεις ἡμῶν, ἐὰν μὴ ἐπιτηδύμεν περὶ ψυχῆς, εἰς τὸν κόσμον, ποῖος ὁ σκοπὸς τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς ἐν τῷ κόσμῳ καὶ ὅποιον τὸ εἶδος καὶ αἱ ἰδιότητες αὐτῆς.

Ἡ ψυχὴ λοιπὸν, ἦν ἄλλως εἶπειν καὶ ὁ νοῦς ἡ ἡ διάνοια ἡμῶν παρίσταται, κατὰ μὲν τὴν φιλοσοφίαν ἐστὶν οὐσία πάσης ὄλης καθαρεύουσα, ἀπλῆ, ἀδιαιρέτος ἀφάρτος καὶ ἀθάνατος (ἡ κατ' ἄλλους) οὐσία αὐτὸς ζωῆς, λογικῆ ἀθάνατος, νεκρὰ, διανοητικὴ καὶ ἐνυπόστατος. Κατὰ δὲ τὴν ἰεράν Γραφήν ἡ τὴν θεολογίαν ἡ ψυχὴ ἐστὶν αὐλὸς, ἀόρατος καὶ ἐν γενεῖ εἰκῶν τοῦ Θεοῦ. Ἡ δὲ κατὰ τὴν ζωὴν ἡμῶν κατοιχία αὐτῆς, ἡ ἡμῶν περιέργως ἐπιζητούμεν καὶ πάντες θελοῦμεν νὰ μάθωμεν, εἰρήσῳ ἐν παρόδῳ, ὅτι κατ' ἄλλους μὲν εὐρίσκεται εἰς τὸν ἐγκέφαλον, κατ' ἄλλους εἰς τὴν καρδίαν καὶ κατ' ἄλλους εἰς ὅλον τὸ σῶμα, ὁ περὶ ὀφλότερον καὶ λογικώτερον φαίνεται. Εἴτε οὕτως ὅμως, εἴτε ἄλλως, ὁμιλοῦντες περὶ ψυχῆς, ἐνταῦθα δὲ δύναμεθα ν' ἀποφαινώμεν περὶ τῆς οὐσίας αὐτῆς, ἦν πρᾶδεχόμεθα ἄσχυρον καὶ ἀόρατον. Μόνον καὶ μόνον ἐνταῦθα δύναμεθα εἶπειν περὶ τῶν ἐνεργειῶν καὶ δυνάμεων αὐτῆς ὅς ἀριδῆλως βλέπομεν καὶ παικιστρῶπως ἀσθάνόμεθα οὐδεὶς δ' ὁ ἀντιλέγων πρὸς τοῦτο, καθότι ἐκ τῶν ἐνεργειῶν ἡ τῶν κινήσεων τινος εἰκαζόμεν αὐτὸν, καὶ ἐπομένως νοοῦμεν τὴν ἐργεῖται ἡ τὴν ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ, νοοῦμεν τὸ βαθμὸν τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς ἀξίας αὐτοῦ.

Ὅτι καὶ περὶ τῆς ψυχῆς αἱ πάντες

αὐτῆς δυνάμεις, εἴεν ἡ αἰσθησις, ἡ σκέψις, ἡ μνήμη, ἡ θέλησις καὶ ἡ ἐνεργεῖα, ἡ (ἄλλως) ἡ συνείδησις ἡ αἰσθησις, ἡ ἀντιλήψις ἡ μνήμη καὶ ἡ ἐπιψία, αἱ παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ ἐνεργεῖσαι, καὶ ὅλον τὸν βίον αὐτοῦ ὑποεικνύουσι τὴν ὄξιν τῆς ψυχῆς καὶ προσεπιμαρτυροῦσιν αὐτῇ μεγαλειότητα καὶ θείαν ὄντως ὑπαρξίν καὶ καταγωγήν. Αἱ δυνάμεις αὐταὶ τῆς ψυχῆς δυνάμεθα ὡς ἐν παρόδῳ νὰ προσθέσωμεν ὅτι φυσικῶς δὲν ἀνεπτύχθησαν μὲν ἐξ ἴσου ἐ ἐκάστῳ ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἡ ἀνθρώπινος γενεὰ εὐμορεῖται οὕτω, ἐξ ἴσου καὶ ὄντως ἐπὶ γῆς φαίνεται αὕτη βασίλευς πάσης τῆς κτίσεως. Διὰ τῶν ψυχικῶν δὲ τούτων δυνάμεων τῶν συστατικῶν τῆς ψυχῆς συγκροτεῖται συγγρόνως καὶ ὁ νοῦς ἡ τὸ πνεῦμα ἡμῶν. Ὅτι εἰς τὸν ἡμῶν ἐξαρτάται ἐκ τῶν εἰρημένων δυνάμεων. Καὶ ἂν αἱ δυνάμεις αὐταὶ εἰσὶν ὀφθαλμοῦ, ὀφθαλμοῦ εἶσται καὶ ὁ νοῦς ἡ τὸ πνεῦμα ἡμῶν. Δηλονότι ἂν ἡ συνείδησις ἡμῶν ἔχη τὴν ἀρμόδιαν δύναμιν τοῦ νὰ πᾶσιν ἀσφαλῶς περὶ τῆς ἀτομικῆς ἡμῶν ὑπάρξεως καὶ τῶν διαφόρων ἡμῶν καταστάσεων, ἂν ἡ ἡμετέρα αἰσθησις εἶνε εἰς κατὰστασιν νὰ αἰσθάνηται τὰ ἐκτός αὐτῆς προσβάλλοντα αὐτῇ ἀντικείμενα (νὰ βλέπῃ δηλ. διὰ τῆς ὀφθαλμοῦ, ἢ ἀκούῃ διὰ τῆς ἀκοῆς νὰ αἰσθάνηται τὸ ἡδὺ ἡ τὸ πικρὸν διὰ τῆς γεύσεως, νὰ αἰσθάνηται τὴν θερμότητα καὶ τὸ κρύον διὰ τῆς ἀσθητικῆς) ἂν ἐνῶ αἰσθάνομεθα τι, νοοῦμεν καὶ τὸ αἴτιον τῆς αἰσθήσεως ταύτης δηλ. ἐκεῖνο τὸ ὅποιον μᾶς ἐκκαμεν νὰ αἰσθανώμεθα οὕτω, ἢ νὰ τὸ ἀντιληθῶμεν, ἂν δυνάμεθα μετὰ τὴν ἐπὶ τίνος αἰσθητικῆς ἐργεῖται ἡ ἐντύπωσιν νὰ συγκρατῶμεν εἰς τὸν νοῦν ἡμῶν καὶ μετὰ περιήλυσιν γρόνου καὶ νὰ ἐνθυμώμεθα αὐτὸ ἂν δυνάμεθα τέλος νὰ διακρίνωμεν τὰς σχέσεις καὶ ἀσφαρῆς, ὅς δύνανται νὰ ἔχωσι τὰ προσβάλλοντα τὰ αἰσθητικὰ ἡμῶν, ὁ ἄσφαρῆς ἀντικείμενα, τότε καὶ μόνον τότε δύναμεθα νὰ καυχήσομεν ὅτι λεκτικῶς νοῦν καὶ πνεῦμα ὄφθαλμοῦ, ἐπομένως καὶ ψυχὴν ὄφθαλμοῦ. Ἄν ὅμως τούτων τινος μᾶς τῶν εἰρημένων δυνάμεων τῆς ψυχῆς στερηθῶμεν, π.χ. τῆς μνήμης, ἐκπίπτουμεν τῆς ἀνθρώπινος ἀξίας ὡς ὁ Γάλλος Βρουσσόνεττος ἐς τὸ πρῶν ἀνὴρ ἀνεπτυγμένος καὶ ἰσχυρὸς ἦν, μετὰ ταῦτα δὲ λησμονηθεὶς καὶ ἐξουτελισθεὶς ἐνεκεν τῆς στερήσεως αὐτῆς. Ὡς δ' ὁ οὐκ εἶς αὐτοῦ Ὁδῶτων διηγείται εἰς τὸ «Eclaircissement sur les phénomènes de la vie», οὕτως εἶχε μνήμην ἐξαισίου καὶ σπανίαν. Ἡ μνήμη δὲ, ὡς εἶπομεν, ἐστὶ μὲν τῶν κυριωτέρων δυνάμεων τῆς ψυχῆς ἡ τοῦ νοῦς. Ὅτι ὅμως παλιὸν ὑπὸ ἀσπληγείας ἐθεραπεύθη κατὰ ε. ἔμειν, ἐπὶ τῆς ἡμῶν καὶ ποτὲ δὲν ἔδύνατο κατόπισθαι ἀπροσφρητῶς νὰ γράφῃ, ὅρθως τὰ ὀφθαλμικά ἢ τὰ κύρια ὀνόματα οὕτε εἰς τὴν Γαλλικὴν, οὕτε εἰς τὴν Ἑλληνικὴν.

κῆν. Ἐὰ ἄλλα ὅμως εἶδη τοῦ λόγου ἡσάνεις αὐτὸν πρόχειρα ὡς τὸ πρῶν. Τὰ εἰρημένα ἡσάνεις εἰς τὴν μνήμην τοῦ εἰρημένου καὶ συνηθιστοῦ, αὐτὰ κατὰ τὴν οὐσίαν τοῦ σαφῶς, ὡστε τῶν αὐτῶν ἡσάνεις περὶ τίνος ὀφθαλμοῦ, τοῦ ὅποιον ὅμως ὡς εἶπομεν, δὲν ἡδύνατο νὰ ἐνθυμηθῆτε τὸ ὄνομα. Ἐκ τῶν τῶν πολλῶν ἐπιθέτων τοῦ διακαταστήσῃ γνωστὸν τὸ πρόσωπον, περὶ οὐδὲ μίλει, ἀνερερε τὴν μορφήν του, τὰς ἰδιότητάς καὶ τὸ ἐπιτήδευμα αὐτοῦ. Το αὐτὸ ἐπὶ εἰς τα φυτό, ἀνασφῆρων τὸ σχῆμα καὶ τὸ χροῖμα αὐτῶν πρὸς διάκρισιν τοῦ ὀνόματος τοῦ φυτοῦ. Καὶ εἰαν τῷ ἐργασίῳ τίνος τὸ ὄνομα δια νὰ τὸ ἴδῃ καὶ νὰ τὸ ἐνθυμηθῆ, τὸ ἀνεγνώριζε μὲν, ποτὲ ὅμως μόνος του δὲν τὸ ἀνεκάλει εἰς τὴν μνήμην του. Τοῦτο οὐκ ἐστὶν ἐξαιρέτως καὶ εἰς τὸν διατρεπῆ τῆς φιλολογίας. Καθηγητὴν Παπασπλιώτην ἐν Ἑλλάδι ἀπολέσαντα καθ' ὄλοκληρίαν τῆς μνήμης καὶ κρίσεως τὴν διακεκριμένην ἐκείνην δύναμιν, καὶ ἦν συνέγραφε τὴν ἀξία μελέτης ἐκείνην Γραμματικὴν του, καὶ εἰς τὸν καθηγητὴν τῆς Βοτανικῆς Ἑρρανόητον καὶ εὐφάνταστον ἐκείνον ποιητὴν τῆς λίου δούλης, θανόντα ἐν σμικρῷ καὶ ξένῳ ὄλως κατανησαντα τῶν περιούσιων ἔργων του κατὰ τὸ διάστημα τῆς πνευματικῆς ἐκπτώσεως του! Ἰδοὺ ἡ ἐκπτώσις τοῦ μεγαλείου τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀλλ' αἱ δυνάμεις αὐταὶ τῆς ψυχῆς, τὰς ὅποιαις μόνον ὡς εἶπομεν αἰσθανόμεθα καὶ αἱ ὅποιαι ἀποτελοῦσι συγγρόνως τὸ σύστημα τοῦ νοῦς ἡ τοῦ πνεύματος ἡμῶν πῶς εἶνε δυνατόν νὰ σχετίζονται μετὰ τοῦ σώματος ἡμῶν; ἢ μᾶλλον τίνοι τῶν συνδύεται τὸ σῶμα μετὰ τῆς ψυχῆς; Ἡ ψυχὴ λέγομεν κοινῶς ὅτι κατὰ τὰς στοιχματῆς τελευταίας ἐκπτώσεως δεκαπλῆ ἀπὸ τοῦ σώματος καὶ ἡσφῆται. Εἶνε ἀρα γε τοῦτο ἀληθές; Πᾶσαι αἱ ἀποτυπώσεις εἰς τὰ αἰσθητικὰ τοῦ σώματος γίνονται διὰ τῶν ὀφθαλμῶν νεύρων αὐτοῦ τὰ ὅποιαι εἶνε σύστημα πολυπλοκῶν καὶ λεπτότατων ἐξηπλωμένων καὶ ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον σῶμα. Ἐπὶ τῶν νεύρων τούτων, ἀφοῦ γείνη ἡ προσβολὴ κατὰ τὴν ψυχολογίαν ἢ τὴν φιλοσοφίαν, ἡ προσβολὴ αὕτη διὰ τοῦ νεύρου μεταβαίνει εἰς τὸ ἀρμόδιον αἰσθητικὸν καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὸν ἐγκέφαλον, ὅπου φαίνεται ὅλα τὰ αἰσθητικὰ συγκεντροῦνται, καὶ τότε ὁ ἀνθρώπος ἐννοεῖ τί συμβαίνει αὐτῷ. Ἀλλὰ τίς διατάσσει νὰ γίνηται ἡ ἀνάλογος προσβολὴ ἐπὶ τοῦ ἀναλόγου νεύρου καὶ νὰ μεταβαίνῃ εἰς τὸ ἀνάλογον αἰσθητικὸν ἀνάλογος αἰσθητικῆς; Μόνη ἡ ὕλη δηλονότι δύναται νὰ ὄσῃ ἀπ' ἑαυτῆς σκρόπιμον ἐνεργεῖται καὶ σκοπίμον ὀφθαλμοῦ εἰς ἑαυτὴν; Ἐν ἄλλαις λέξεσι ἡ ὕλη ἢ τὰ νεῦρα αὐτὰ δύνανται νὰ αἰσθάνονται τὴν ὑπαρξίν των, ν' ἀντι-

λαμβάνονται την ύπαρξιν των άλλων όντων, να διακρίνωσθε τας μεταξύ αυτών σχέσεις να τηρώσιν ενθύμησιν των παρελθόντων, να έχωσι συναισθησιν των άλλοιωστων, αιτινες γίνονται εις αυτό, ως και των πράξεων και κινήσεων των; Ούχι βεβαίως. Ταύτα πάντα είνε και πρέπει να ήναι τέλος ενέργεια έτερου τινός όντος, και το τοιοῦτο όν έστιν ή ψυχή. Πώς όμως επαναλαμβάνω, αυτή συνδέεται μετά του σώματος και αι ένεργεια ή αι δυνάμεις αυτής πώς ενεργούσιν επί των χεύρων ή των αισθητηρίων ήμών; Πώς αυτή επηρεάζει επί της ύλης και ή ύλη τανάπκλιν επί της ψυχής; τούτο είνε ζήτημα ακατάληπτου εις τίς εις την άσθενή φύσιν του ανθρώπου. Έκ τούτου όμως πρώποτε δεν έπεται ότι και δυνάμεθα να φιλονεικήσωμεν την ύπαρξιν ής ψυχής, ήτις μαρτυρείται άσθενώς υπό των ενεργειών αυτής, εκτός των άλλων όσα προηγούμενως ανερέρομεν και όσα ή φιλοσοφία συσσωρεύει προς απόδειξιν της ύπαρξενός του άύλου τούτου όντος. (άκολουθεί.)

B. ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΚΥΠΡΩ.

Ημείς Κ. Μανουριάς, Πρόξενος της Α. Μεγαλειότητος εν Κύπρω προσκαλούμεν τους δυνεστάς του άποδιδώσαντος υπηκόου Έλληνος Κωνσταντίνου Αρώνη, όπως εντός δεκα τριών (άρθ. 14) ήμερών από της δημοσίευσεως της παρούσης υποβάλωσιν εις το Πρόξενειόν τας αποδείξεις των αξιώσεων των άλλως παρελθούσης της προθεσμίας ταύτης πάντα αξιώσεις αυτών θελει απορρίπτεσθαι ως άπαράδεκτος.

Ο Πρόξενος της Ελλάδος Κ. Α. ΜΑΝΟΥΡΙΑΣ.

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Βροχαί σχεδόν άδιάκοποι από ήμερών πιπύουσι εν Λάρνακι αναγκαίαι, ως ειχάζομεν, δια τα σπικρά, αλλά συγγρόνως έχομεν και ίκανά ψύχη. Άλλ' ιδία από της γιές το ψύχος είνε δριμύτατον, σήμεραν δε τή πρωίαν έράνησαν κεκαλυμμένοι υπό γιόνων πλην του Όλύμπου και οι μόλις δίωρον απέχοντες από της Λάρνακος λόφοι. Και εν Λευκωσία δε και εν τοίς περίεξ έδρεξεν ούκ ελίγον.

Τό παρελθόν σέβαστην περί ώρων 3ην μ. μ. συνεκροτήθη συνέλευσις εν τώ εν Αμμοχώστω διοικητηρίω υπό την πρέσβειάν του διοικητού, όπως κανονισθώσι τά των αυτόθι ίπποδρομιών, αι όποιαι άπερασίδη να γείνωσι προ των ίπποδρομιών Λευκωσίας. Επί τούτω δε συνήθροισθησαν έκ των προσελόντων 30 στεργλίνα.

Την έσπέραν της παρελθούσης δευτέρας έδωθη μουσική συναυλία εν Λευκωσία υπό την προστασίαν του Μεγάλου Αρμυρατού και της λαίδης Σένδαλ. ύπέρ της εν τώ πρωτεύουστη άγγλικανικής Έκκλησίας. Επί τούτω είχε διασκευασθή καταλλήλως ή ύπερ την οίκίαν του Αρχιάτρου της νήσου αίθουσα, κοσμηθείσα μόνον ύπι άγγλικων σημαιών. Κατά την συναυλίαν ταύτην παρευρέθη και ή Α. Έξοχότης ό Άρχων της νήσου, έλαβον δε μέρος ή λαίδη Σένδαλ, ή κυρία Σμιθ, ή κυρία Σίγαρ, ή κυρία Thomas, οι κ. κ. Γλώσσον, Κέιτ και Θ. Μαυροκυρδάτος και ό αυτόθι παρεπιδήμων καλλιτέχνης κ. Βούλγαρης. Πλήν των κυβερνητικών υπαλλήλων προσήλθον και πλείστοι έκ των ήμετέρων, εν οίς και οι καθήγηται του Γυμνασίου. Εψάλησαν μετ' έπιτυχίας διάφορα άσματα και έπαιχθησαν ίκανά τεμάχια δικαστηρίων μουσουργών επί κλειδοκυμβάλου, μανδολίνου και κιθάρας. Ο κ. Βούλγαρης έκτελέσας μετά σπανίας τέχνης και δεξιοτήτος τα δυσκολώτερα τεμάχια επί των δύο τελευταίων όργάνων προκάλεσε τά ραγδαία χειροκροτήματα και τον ειλκρινή επαινον των προσελόντων.

Άλλ' ό,τι ιδία έξετελέσθη μετά μοναδικής έπιτυχίας ήτο τό Tannhauser του θείου Wagner, έπερ ήδυνάτο να εκπληξή και θαυθεύς μύστος της θείας του Απολλωνος τέχνης. Φαίνεται ότι τό πέρυσιν υπό Άρκαδιπών έργατων έξερυγθε άλλας συνελίγη δια την Τουρκίαν διότι ό τας τός της ενταθθα άρξίσεως του κ. Charnaud, διευθυντού του εν Σύμωρη καταστήματος του Δημοσίου Χρέους της Τουρκίας σχετίζεσθαι προς τήν Τουρκίαν (Συρίαν) εξαγωγής έκπομπωριων τινών όκτωδων άλατος. Πληροφρονημεθα ότι ό κ. Charnaud συνισώρησε και περί της φορτώσεως του άλατος.

Αί ταινίαι των 10 παράδων έρθασαν εις τό ταχυδρομειόν Λάρνακος, θα τεθώσι δε εν ενεργεία από της 1ης Απριλίου 1894. Η σπαργίς είνε έρυθρά και ό χάρτης θυμιας του των άλλων ταινιών. Οι φανοθραύσται εν Λευκωσία εις την εήμερησίαν διάταξιν κατά την συνήθη έκφρασιν των αυτόθι συναδέλφων. Την έσπέραν της δευτέρας έθροσύθησαν επτά φανοί συνελήθη δε τινρα πύσαν προσδοκίαν, ως λέγεται, εις υίός της νυκτός.

Ο Ευαλλόορης, προσαχθείς την παρελθούσιν εβδομάδα ένώπιον του εν Μάρω συνεδριάσαντος κακοφροδοκίμου, απέδειχθη δε όκτώ μερτήρων ως φρονεός του μουδίου Απτούλια, δια και κατεδικάσθη εις θάνατον.

Και εν Όρθε κατά την έπίτειον των τριών έσορχών έτελέσθη εν τή αυτόθι Όρατείω Σχολή, κοσμηθείσθ ήλιαν φιλικάλως δια μουσικών, ή συνήθης δοξολογία, μετά τό πέρας της όποιας έδιδάσκαλος κ. Στυλ. Ίωαννίδης ώμίλησεν ελίγα τινά κατάλληλα τή περιστάσει, αναπεμφθεισών ζωηρών ζωγραφωγών υπό του συρρευσαντος πλήθους ύπέρ των Έλλήνων Βασιλείων, του διαδόχου και της ένώσεως της Κύπρου μετά του έλληνικού βασιλείου.

Την παρελθούσαν τετάρτην κατέπλευσεν ενταθθα τό άγγλικόν άτιμόπλοιον «Norman Prince» τής έταιρείας Prince Line έκ της διώρυγος της Μαγγεστρίας δι' Αλεξανδρείας και Συρίας και ανεχώρησε την νύκτα της γιές εις Λεμεσσόν, Αλεξάνδρειαν και Λούλ, άρρυ παρέλαβε περί τους 100 τόνους χαρουπιών και 50 φαιοχωματος.

Την πέμπτην έρθασε τό «British Prince» της ίδιας έταιρείας, πρελθόν έξ Αμβούργου και Αμβέρσας, άρρυ δε παρέλαβε φορτίον κριθής ανεχώρησε την έπίουσαν περί μεσημβρίαν εις Λεμεσσόν, Τρίπολιν, Άκρι, Αλεξάνδρειαν και Λιβερπούλην.

Άύριον φθάνει τό «Wensleydale» εκ Λοιδίνου, ήλιαν δε προσεγώς περιμένεται τό «Iron Prince» εκ της διώρυγος της Μαγγεστρίας.

Είν' αληθώς ευχάριστον, ότι χάρις εις τον συγγρόν κατάπλοον των άτιμόπλοιών της «Prince Line» άνεπτύχθη πυκνή συγκοινωνία μεταξύ Κύπρου και των κυριωτέρων λιμένων της Ευρώπης, ιδία δε του Ιθαλίου και της διώρυγος της Μαγγεστρίας, εξ ής νύ, αι κυριώτεραι εισαγόμεναι πραγματεία κομίζονται κατ' εθέταν.

Επινέκαμψεν έξ Αιγύπτου, ό Ηανος Αρχιμικηδότης Χαριτών, άπελθών, ως γωστόν, πρό τινος εις τό έζωπτεριον προς συλλογήν έράνων ύπέρ της αποπερωθείσης Μονής Μαχαριά.

Επανήλθε την παρελθούσαν έδδομάδα έξ Ιταλίας ό κ. Παύλος Α. Δανδολος, υπηρετήσας επί διετίαν περίου εν τώ αυτόθι στρατώ.

Εν ήλικία 31 έτών έτελεύτησε τή 10 φεβρουαρίου ενταθθα ό ΔΟΙΖΟΣ ΔΡΗΣΤΟΥ λειψανοντώ ύπέρ της ανεξορτησίας της Ελλάδος αγωνισαμένων.

Ο μακαρίτης ήτο τετιμημένος δια τριών περσώμων, ήλιαν δε φιλοστόργως έμεριμνήσε περί της μορφώσεως των τέκνων αυτού, εξ ών ή μεγαλύτερα αυτού θυγάτηρ κυρία Εύθυμία Γ. Εύστρατιου διευθύνει άπ: έτών πάνυ ευδοκίμως τό εν Λάρνακι Παρθενωγωγείον.

Πρός τους συγγενείς του μεταστάντος άνδρός εκφράξαντες τά ειλικρινή

ήμών συλλυπητήρια, σεόμεθα όπως ό Υψιστος κατατάξη την ψυχήν αυτού εν σικηναίς δικαίων.

Δέσποινα σεβαστή και ένάρετος Έλκουσα το γένος εξ ένός των αρχαίων διαπρεπων οίκων της πρωτεύουσας, ή ΙΟΥΛΙΑΝΗ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ έτελεύτησεν εν προβεβηκυία ήλικία την έσπέραν της παρελθούσης τρίτης εν Λευκωσία.

Η κηδεία αυτής έγένετο μεγαλεπρεπστάτη την έπίουσαν περί ώρων 3 μ. μ. εν τώ ναώ Αγίου Αντωνίου, χοροστατούντος παντός του κλήρου της πόλεως, τας άρετας δε αυτής εξήρεν εν επικηδείω λόγω ό κ. Γ. Καλβάρης.

Η μακαρίτις έβοήθει προθύμως τους πάσχοντας, ευεργέτησε δε δια κληροδοτήματος τά εκπαιδευτικά καταστήματα Λευκωσίας, δια την ήμεραν του θανάτου αυτής εκλείσαν εις ένδειξιν πένθους και σεβασμού προς την άποθανούσαν.

Είθε ό Υψιστος να κατατάξη την ψυχήν αυτής εν σικηναίς δικαίων.

ΝΙΦΑΔΕΣ

Εάν πολλοί κλεινοί εν τοίς ρυπαρογράφους έγώριζο, ότι δια του υβριστικού κάλαμου των ουδών άλλο κατορθούσιν ή ότι παρέχουσι πιστήν εικόνα της καταθρονού ψυχής των, ουδέν άλλο θα έπραττον ή φρυάττοντες θα έθραυον και θα έρριπτον μακραν τό προδοτικό του γαλακίτης των έρψανον και θα εκάλυπτον τό πρόσωπον εξ αισχύνης.

Εγένετο και άλλοτε έ, δέοντι μέτρω ό χαρακτρισμός των παρανοϊκών ανθρώπων, αλλά νομίζομεν, ότι εάν προσέσωμεν συμπληρωματικά τινά δέν ή άπαρισωμεν εις τον προσήλη άναγνωστην. Ο παρανοϊκός διαλαλεί και κηρύττει, ως άλλος κηρύξ, όσα έχει έπι της φάσεως νομίζει ότι είνε εύρητα, ευράπειος, χαρίεις, άποκαλεί μετά καυτός συνεδήσεως τον δεινά ή δεινα ούτως ή άλλως (ούχι κολακευτικώς βεβαίως, εάν δε παραλείπωμεν τας ύβρεις, αιτινες φέρονται εις τό στόμα αυτού, πράττομεν τοτο άπλως έκ σίβα μου προς τον άναγνώστην, όν δέν ειδιάχη να σιδηται ό παρανοϊκός άνθρωπος, μεθ' όλας τας αξιώσεις, ως έχει να διδάξη την ήλικήν!) Ο παρανοϊκός προς τούτοις θεωρεί ως προσρισμόν του να γαυριά και να επαιρηται επί δογκηγωτικαίς μάχαις ως νικητής, ουδένως δε παράδοξον είνε εάν συγγρόνως κλαιη και ούρηται: επί άνοηκτοίς και άσράτοις έχθροίς!

Βλέπατε πόσον γελοόν μορμολυκειον είνε ο παρανοϊκός;

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Κατ' ἔχθεσιν τοῦ ἐν Σοφίᾳ Πολιτ. πράκτορος τῆς Ἑλλάδος ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς Βουλγαρίας κ. Γρέκωφ ἐζήτησε ὅπως συναφθῆ ἰδιαιτέρα ἐμπορικὴ σύμβασις τῆς Βουλγαρίας μετὰ τῆς Ἑλλάδος, διὰ τῆς ἧς ἐπιβόου να κανονισθῶσιν ἄλλως τὰ τῆς εἰσαγωγῆς ἑλληνικῶν προϊόντων καὶ τῆς ἐκ Βουλγαρίας εἰσαγωγῆς. Ἡ μετὰ τῶν δύο τούτων ἐθνῶν ἐμπορικὴ σύμβασις ἐπιδύεν ὑφιστάμενη ἀπὸ ἐτῶν ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη σύμβασις μετὰ ἄλλων κρατῶν, ἀνεξαρτήτως δὲ τούτων ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις ἐζητεῖ ἰδιαιτέρως μετὰ τῆς Ἑλλάδος συμφωνίαν.

Σχετικῶς πρὸς ταῦτα γνωστὸν εἶνε ὅτι ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις εἶχεν ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Σαβράνιαν νομοσχέδιον περὶ νέου τελωνειακοῦ δασμολογίου δι' οὗ τροποποιῶνται οἱ ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς εἰς Βουλγαρίαν δασμοὶ τῶν ξένων προϊόντων, ἐν οἷς καὶ τὰ ἑλληνικά. Ἀλλὰ τὸ νομοσχέδιον ἀπερρίφθη.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ

ΑΙ ΚΙΝΟΥΜΕΝΑΙ ΤΡΑΠΕΖΑΙ
Κατὰ διαφόρους ἐποχὰς τὸ ζήτημα τῶν κινουμένων τραπέζων δι' ἐπιθέσεις τῶν χειρῶν ἀπεργολήσεως τοῦ περιέρχου, τελευτήσας δὲ ἀρχαϊκῶς τῆς τῶν μεταλλείων ἢ βουλγαρικῶν φησὶ δημοσιεύει ἐφήγησιν τοῦ φαινομένου. Ὁ Φίλοσος παραδέχεται ἀδυστάτως ὅτι ὑπάρχει τὸ φαινόμενον καὶ δευτέρου ἐπὶ τῆς ἡμετέρας ἐπιπέδου καὶ ἐξήγησιν φυσικῶν. Τὸ ἐξηγεῖ δὲ, λέγει, διὰ τῆς ἡγεστατικῆς, διὰ τοῦ συνδέσμου τοῦ ἡγεστῶν πρὸς τὰς δονήσεις, πρὸς τὴν ἐλαστικότητά καὶ τὰ λοιπὰ. Ὅταν χεῖρες ἐπιτίθενται ἐπὶ τῆς τραπέζης παράγεται μεταβίβασις ὀδύνης, προερχομένη ἐκ τῶν παλμῶν τῆς καρδίας καὶ τῶν κινητικῶν ἀγγείων ἢ ὀδύνης αὐτῆς κατ' ἀρχὰς μικρῆ, ἐπὶ ἐπανάληψιν καὶ μάλιστα διὰ πολλῶν χειρῶν, κατανοεῖ τὴν βεβαιότητα καὶ ἡ τράπεζα ἐκτελεῖ τὰς γνωστὰς κινήσεις.

ΕΞΟΔΑ ΔΙΚΗΣ

Εἰς δικὴν πρὸς διείκλιτον τελευτήσας με-

ΕΠΙΦΥΛΑΙΣ ΤΟΥ «Ν. ΕΘΝΟΥΣ» Ἡ ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΗΛΙΣ

Κατὰ μετάρησιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ (ΥΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΡΟΔΕΜΟΥ)

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΗΜΕΡΑ

ΚΕΦ. V

Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΠΡΟΒΑΤΟΥ ΚΛΘΙΣΤΑΤΑΙ ΔΥΣΧΕΡΗΣ.

Ὁ Σιβασιανὸς ἐγνομάσθη ἐν μεγάλῃ βίᾳ, εἰς τὴν ἐξήλθε τοῦ ξενοδοχείου. Ἀπὸ ἐκείνη βράχια τινὰ ἐν τῇ ὁδῷ, αἰρῆς ἔσθη καὶ ἤρξατο ἀκτινομενεῖς, ὡς εἰ ἤθελε νὰ λάβῃ ἀπόφασιν τινα. Διετίθειν αὐτῷ περὶ τὸ ἐν τῆς ὁδοῦ τῆς ὄρας, ὅτι καὶ ἐπανεστρέψην εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ἐνθα ἐγνομάσθη, καὶ εἶπε πρὸς τὸν ξενόδοχον: — Ἐλαθὼν ἀπόρασιν τινα, ἧς δὲν εἶνε κακῆ. Ἡ εἶπε πρὸς μοὶ προμηθεύσθη μίαν ἀμαξίαν ἀκτινομενεῖς, καὶ μίαν καλὴν ἡμίονον. Ὁ δὲ πληρώσω ἡ, εἰς εἶνε, χωρὶς νὰ ἐξηγήσω τὸ τιμῆμα. Ἐπειδὴ εἶμαι βέβαιος ὅτι τὴν ὄραν ταύτην ὅτι εἶναι τὸν κλέον μου ἔβην εἰς τὴν Οὐλίαν.

ταῦ ἀγγλικῆς ἐφημερίδος καὶ ἐμπορικοῦ τινος οἴκου τὰ ἔσοδα τὰ ὑπὸ τῆς ἐφημερίδος διαπληθύνει ἀνήλθον εἰς τὸ μικρὸν ποσὸν τῶν 4, 794 λίρων στερελίων καὶ 17 σελινίων, ἧτοι 119,871 φράγκα χρυσῶ.

ΙΑΚΩΒΟΣ Ο ΣΧΙΣΤΗΣ

Ἡ ἀστυνομία τῆς Οὐασινγκτόν περιήλθεν εἰς ἀπειλήσιν συνεπεί τῶν κατορθωμάτων κακούργου, γνωστοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἰακώβου τοῦ σχίστου, διότι οὗτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὗτε ἄλλο προσωπικὸν γνῶρισμα κατορθώθη. Ἡ ἀνακάλυψις τὰ κατορθώματα δὲ αὐτοῦ εἶναι εἰς ἀναμνηστικὴν διὰ τὸ πρωτότυπον μόνον αὐτῶν. Ὁ δὲ καὶ ἄλλος ληστής καὶ Ἰακώβος ὁ σχίστης εἰσέρχεται εἰς οἴκους πλούσιων, ἀλλ' οὐδὲν ἀφαιρεῖ ἀκούμενος εἰς τὸ νὰ κόπη παραπετάσματα καὶ τὰ τραπεζομαθῶν εἰς τεμάχια, νὰ μετατρέπη εἰς ῥάκη τὰ καλύμματα τῶν κλειδοκωβίλων καὶ νὰ καταβράσῃ ὅρα περισσώτερα δύναται ἐπιπλα, χωρὶς νὰ ἐμποιήσῃ κρότον.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ Μ. Σ. ΕΜΦΙΕΤΖΗ ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΛΑΡΝΑΚΟΣ - ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Σπουδαίαν ἔλλειψιν ἀπέλαβε νὰ πληρώσῃ ὁ κ. Μ. Σ. Ἐμφιετζίης, συστήσας δι' ἀμαξίων τακτικὴν συγκοινωνίαν μετὰ τὸν Λάρνακος — Ἀμμοχώστου. Αἱ ἀμαξίαι τοῦ κ. Ἐμφιετζίη διασπίνονται διὰ τὴν στερεότητα καὶ κομψότητα αὐτῶν, σφύρονται δὲ ὑπὸ ἱππῶν πρώτης δυνάμεως καὶ ταχύτητος. Τιμὰ εἰσιτηρίων ἀπιστεῦτως εὐθηνά. Ὁ σταθμὸς ἐν Λάρνακί ἐν τῷ πανδοχείῳ τῶν Κυριῶν Κων ἀδελφῶν Γ. Δημητρίου.

Εὑρίσκειται εἰς πλειστηριασμὸν ἡ

λαν, διὰ τοῦτο ἐθεώρησα φρόνιμον νὰ προμηθεύθῃ μίαν ἀμαξίαν ἵνα τὸν ἐπαναφέρω προσηκόντως εἰς Λισβῶνα.

— Ἀθήνητα, ἀπεκρίθη ὁ ξενόδοχος, χαίρων ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ. Περιττὸν νὰ ζητήσω μακρὰν ὁδὸν χρεώσασθε. Τὸ ἔχω πρόχειρον. Ἡ ἀμαξία εἶνε εἰς τὴν αὐλήν μου, ἡ δὲ χίμαιρος ἐντὸς τοῦ σταθμοῦ. Δύναται προσεῖν: νὰ δώσω πρὸς ἑθνήτιν σας ἄνθρωπον διατελούμενον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μου, εἴς ἐν δύνασθε νὰ ἐγγεγραφήσῃτε αὐρὸν μετὰ τὴν ἀδείαν σας εἰς Λισβῶνα, τὸ ποσὸν τὸ ὅποιον θὰ κρίνητε εὐλογον διὰ τὸ ἐνοίκιον τῆς ἀμαξίας μου. Δὲν ἀμφιβάλω ὅτι...

— Ἐμπρὸς λοιπὸν, ἔχει κλέψῃ. Βλέπω ὅτι εἶσθε ὁ μαργαρίτης τῶν ξενοδοχῶν. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι θέλετε μείνῃ εὐχαριστημένους ἐκ τῆς πληρωμῆς μου. Ἀλλ' εἶπαί μοι, παρακλῶ, δύναμαι νὰ εἶμαι ἀγαθὸς ἀπὸ τὸν ἀνθρώπων σας;

— Μὴ ἀμφιβάλῃτε περὶ τούτου, κύριε μου. Εὐρύτης, εὐποσιγγήρος, ἐπιδέξιος.

— Ὡ! σὺς ἔρχεσθε εἶνε πολλὸ ἄξιος.

— Καλὰ, τώρα εἶπαί μοι, πῶς ὀνομάζεται ὁ ἐξάδελός σας τῶν «Κλειδῶν τοῦ ἁγίου Πέτρου»;

— Ὀνομάζεται Ἰερώνυμος Μαχάδος. Εἶνε ὁ υἱὸς τοῦ ἐκ πατρὸς θεοῦ μου. Ἐγὼ, εἶμαι ὁ Ἰοσὴ Μαχάδος, πρὸς διακρίσιν δὲ μετὰ τῶν ἡμῶν, λέγουσι γενικάς: Ὁ Μαχάδος τοῦ Μεγάλου ἁγίου Ἀντωνίου, καὶ ὁ Μαχάδος τῆς Κλει-

κατὰ τὴν συναϊκίαν ἀγίου Ἰωάννου διόροφος οἰκία τοῦ Μουσταφᾶ Μασχέρ ἐφένδη, υἱοῦ τοῦ Ἰμβραχίμ ἐφένδη, καδῶ, ἔχουσα ἐξ δωματίων, ἐν μαγειρείον, δύο ἡλιακοὺς, μικρὸν κήπον με δεξιαμένην, θέλει δὲ παραδοθῆ ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 15)27 Μαρτίου 94 διὰ τοῦ κήρυκος κ. Φλ. Δανδέλου.

Ἐν Λάρνακί τῇ 1)13)2)94.

ΤΡΕΞΑΤΕ, ΤΡΕΞΑΤΕ!

Εἰς τὸ καταστήμα ΚΛ. Σ. ΚΡΑΜΒΗ ΟΛΟΣ ΒΑΛΣΑΜΑΚΗ ΕΝ ΣΚΑΛΑ ΟΠΟΥ ΕΦΘΑΣΑΝ ΑΓΓΑΙΚΑ ΚΑΣΜΙΡΙΑ

τὰ στερεώτερα καὶ εὐθηνότερα τῶν μέχρι τοῦδε εἰσυχθέντων, πωλούμενα εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους διαγωνισμοῦ.

ΕΠΙΛΕΞΟΜΕΝΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ. ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ, ΚΑΛΤΣΑΙ, ΦΛΑΝΕΛΛΑΙ ΔΙ' ΑΝΔΡΑΣ. ΜΥΡΑ ΤΩΝ ΚΑΛΗΤΕΡΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ ATKINSON, GOSNELL ΔΗΜΥΡΑ, ΚΟΝΣΕΡΒΑΙ, ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἐν τῷ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἀγορὰν καταστήματι τοῦ κ. Γ. Χ. Παντελίδου εὑρίσκειται ΣΑΠΩΝ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ ἐξαιρέτου ποιότητος πωλούμενος εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους διαγωνισμοῦ. Σπεύσατε πάντες καὶ θέλετε μείνῃ λίαν εὐχαριστημένοι.

Ἐν τῷ ἐνταῦθα βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Π. Θ. Νικολαΐδου ἐκτός τῶν διαφόρων ἄλλων διδασκτικῶν βιβλίων εὑρίσκονται καὶ αἱ γραμματικαὶ τῶν «τεσσάρων διδασκτικῶν» πωλούμεναι γυνδρικῶς μὲν τὸ α' τεύχος πρὸς γρ 4 1)2 καὶ τὸ β' 6 1)2, λιανικῶς δὲ τὸ πρῶν τεύχος πρὸς γρ 5 καὶ τὸ β' 8.

Εὑρίσκειται ἐπίσης πλουσία συλλο-

γῶν τοῦ ἁγίου Πέτρου. Ὁ ἐξάδελός μου εὐτοῦ εἶνε πολλὸ καλὸς ἄνθρωπος, ὑποχρεωτικῶς. Δύνασθε τὸ πᾶν νὰ ἐμπιστευθῆτε εἰς αὐτόν. Ἐλπίζω δὲ νὰ μοὶ δώσῃτε αὐρὸν εὐχάριστος εἰδήσεις, ἐπιστρέφοντες μετὰ τοῦ καλοῦ ἀγαπητοῦ θεοῦ σας.

— Τὸ ἐλπίζω, ἀλλὰ, παρακλῶ, σπεύσατε νὰ μοὶ προεπιματήσῃτε τὴν ἀμαξίαν.

— Τρίγῳ νὰ δώσω τὰς διαταγὰς μου, ἀθήνητα. Μένον ἔχετε ὑπομονήν, δι' ὀλίγην ὥραν, ἵνα δώσω κριθὴν εἰς τὴν ἡμίονόν μου, καὶ τότε δύνασθε νὰ ἀπέλθῃτε ὅπου τὴν θέλησῃτε.

Μετὰ ἡμίονον περίπου ὥραν, ὁ Σιβασιανὸς ἀνέβη εἰς τὴν ἀμαξίαν τοῦ Ἰοσὴ Μαχάδου, καὶ ἐκάθησε παρὰ τὸ πλεῖρον τοῦ Μιγέλ Ἐγερβαριὰ διευθύνοντες μετὰ δεξιότητος τὰ ἦνια τῆς ἡμίονου.

III.

Ἐν τούτοις ὁ δευρακοπρόδρομος ἐξηκολούθει ἠρόχως τὸν ὄρθρον τοῦ, καὶ δὲν εὐρίσκετο πλέον εἰμὴ μίαν λεύκαν περίπου ἀπόστασιν ἐκ τῆς Οὐνιάλας, κατ' ἣν στιγμὴν ὁ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος ἀπερχόμενος τοῦ ξενοδοχείου τοῦ Μεγάλου ἁγίου Ἀντωνίου, ἐτίθειτο ἐκ νέου ἐπὶ τὰ ἔγνη του.

Ἐνῶ δὲ ἔσραϊνε ἤδη κινεῖται τὰς εὐλογίας του κατ' ἔθῳ ὁ ἀρχαῖος συνήγορος τοῦ Θεωμὰ Σιλδᾶ, ἀνιπλάττεν ἐν τῷ παιδῶν πνεύματι του χίλια ὅσα ὄνειροπολήματα. Ἄτινα ἤλπιζε νὰ πραγματοποιήσῃ ἐντὸς ὀλίγου.

Ὅτω ἀκτινομενεῖς ἀρίστος ἐπὶ τῆς εἰς τὰ

γῆ διὰ γραφικὴν ἐργασίαν, φάκελλοι καὶ χαρτόνια δι' ἐπισκεπτήρια, πρῶτης ποιότητος, χάρτης χρωματιστῶν, διὰ βιβλιοδέτας καὶ ἀπορροφητικὸς χάρτης.

Ἐν τῇ κατὰ τὴν ὁδὸν «Ὀξφορδ» οἰκία τῆς Κας Ἀγούστας Κ. Χαραλαμπίδου ἡνεῖχθη νέον ξενοδοχεῖον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἰδιοκτητριάς, ἐνθα οἱ προσερχόμενοι δύνανται νὰ εὐρίσκωσι δωματῖα ὑπνοῦ λίαν εὐρύχωρα καὶ εὐάερα. Τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο θὰ διακρίνη ἄκρα καθαριότητος καὶ ἐκτακτος περιποίησις, διό οἱ πελάται ἔστωσαν βέβαιοι, ὅτι θὰ μένωσι καθ' ὅλα εὐχαριστημένοι.

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΥΠΡΟΥ ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΥΠΟ

Γ. Μ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ.

Πωλεῖται ἀντὶ 2 1)2 γρ. ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Πολυδώρου Νικολαΐδου ἐνταῦθα, εὑρίσκειται δὲ καὶ ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις τῶν κ. κ. Δ. Πετρίδου καὶ Ε. Μεγαληίδου ἐν Λευκωσίᾳ.

Ἐπεύθυνος

ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

Τύποις ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ.

ξενοδοχείου τῶν Κλειδῶν τοῦ ἁγίου Πέτρου. Ἐκεῖ μετὰ πολλῆς εὐφραδείας ἐπανέλαθεν εἰς τὸν Ἰερώνυμον Μαχάδον ὅσα διεγῆθη εἰς τὸν ἑξάδελρον αὐτοῦ Ἰοσὴ, φροντίζων νὰ συνοδύη τοῦ λόγου του διὰ νέων πρὸς τιμῆν του τίτλων.

Ὁ νέος ξενόδοχος ἀπὸ ἔλαβε τὴν εὐλογίαν τοῦ ἁγίου ἀνθρώπου καὶ συνωκείωθη, οὕτως εἶπεν μετ' αὐτοῦ, τὸν παρεκάλει νὰ γείνη ἀνάδοχος τοῦ μικροῦ του παιδὸς τὸ ὅποιον εἶχε γεννηθῆ πρὸ τινῶν ἡμερῶν.

— Εἶνε ἄρρεν; ἔσπευσε νὰ ἐρωτήσῃ ὁ σεβαστὸς Ἠγεμόμενος.

— Καί, αἰδεσιμώτατε πάτερ, ἀπεκρίθη ὁ εὐπιστος ξενόδοχος εἶνε ἐν πολὺ ζωηρῶν παιδίων, ἄρρεν.

— Εὐχάριστος τότε, διότι ἐν ἧτο θῆλυ δὲν θὰ ἦδυνάμην νὰ τὸ βαπτίσω.

— Δικτὶ; αἰδεσιμώτατε πάτερ.

— Διότι κανονισμὸς τις τοῦ ἐκλεκτοῦ ἡμῶν κλήρου τῆς Παναγίας τῆς Ἀτόχας, ἀπαγορεύει αὐστηρῶς εἰς Ἠγεμόμενον νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀνάδοχος εἰς παιδίον γυναικείου φύλου.

— Ὡ! πόσον λοιπὸν χαίρω ὅτι ἡ σύζυγός μου δὲν μὲν ἐδώρισε κόρη.

Ἀπὸ λοιπὸν εἶνε ἄρρεν δύναμαι νὰ ἐλπίζω ὅτι...

— ἔχετε τὸν λόγον μου.

— Λοιπὸν, αὐρὸν εἰς τὰς δέκα ὥρας ἐάν διήλθε...

(ἀκολουθεῖ.)